

"H Xeppixxexx uj aix ix aulix roges

eff Xerophytes.

S. laevigatus

(1102. vii) Θεόπολις

Opening: 104

Adm. 1929

Α γενναία μητρονυμίαν ιστό των Ελλήνων: Ορανιγέλιαν
πούλους και διασόρους συγγραφείν Ερμηνίη: σεζ. 104
Χιρρόνεος, η οποίας την γένεται έλληνοντας περ.: Αθν. 1929
γρίνη, ως απολεγούσα την εν Εύρων είτε:
παν οργανών των Ελλήνων, από την περιόδου χρονίαν
τοσούτας ολεών τηρούσαν συνδέσμουν μεταξύ της Εγγύτων
ιστοριών, ταύτη υφοδιάντας προ την γειτονικούς πολιτισμούς μεταξύ
των είναι αυτής αρχαίων ωραίων να γεννώσει γεννική λίγη.

(Τὸν ψιλαράλογινόν τοῦ Κύμης τῆς Θράσιας, ὃντες
τὸν τὸν νεώτερον αὐτοκατέτατον θερόντυσος τῆς Καγγίνοττας,
εἰς τὴν δὲ αὐτὴν παναραιταπατήσαντας εἰς τοῖς πελαγεστιπατ
χρόνοις ποτεντες ταῦτα, μεσχοροῦν πρὸς τὸ Αἴγαος καὶ
τελεῖ τὸν εἶναν τοῦ ψιλαράλογινόν τοῦ πυραετο-
τηνούς οἰκτυντας τοῦ εχυπαλίφορ τοῦ οἰλον τοῦ ἐγγύηστοντον,
εἰς τὸν τὸν Τρωικὸν χρόνον εἶναι γνωρίποντον τοῦ
ιδιαιρίου τοῖς Εὔγεοις, οἰλον τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς Κρο-
ταλοῖς προσωρικοῖσιν διανομαντικοῖσιν τὴν θερόντυσον, εἴδα τοῦτο
οἱ Ποντικοὶ, τοῖς γνωστοῖς εἰς τὴν ινδούσιαν τοῦ δρα-
ματος «Ενιάδη» τοῦ Ευριπίδου. Τελεῖδα τὸν περ-
πατοντας ιπον τῷ ποτε Κύμην τοῦ Πηλεογάσου, τοῦ πρώτον
εισπυρόσαντος εἰς την πυραετοτηνούς σιγήν τοῦ γονεο-
τεντος γνωστοῖς εἰς τὸν Ορειηνόν τοῦ πρώτον

Χερρόνγος

τοῦ ὄντος οἱ λαῖgos μή οὐδὲ σπέρχειν εἰς τὴν Ἐγαύοντι.
Τοὶ Πρωτείγενοι¹ μαὶ τῷ εἰς τὴν ἐρατὶ μηματισμὸν οὐ-
παγία πρὸς τὸ δίγενον Ἀχιγγενον, ἥδα οἱ λαῖgos μή
η ἀνίνυτος τοῦ εἰλεον Ἐλλήνος γένους τούτου, εἴναι ταὶ²
ἀρχαΐστικα εἰς τὴν εἰσόδην τοῦ Ἐγαύοντος, οὐταὶ μή
περιγανεσταταὶ τῆς Ἐγαύουντος αἵματα μή δρόσεων μην-
μεῖα μή τῆς ἔριντος διαβόδεων θεοτατούποια.

Η Θρασία χερρόνγος, πρεγένεια μαὶ τοῖς αἴγυγγι-
σεις τοῦ αρχαίου³, εἰς πύτα τοῦ δειπνοῦ τοῦ εισόδεο
τοῦ Ἐγαύουντος μετά τῆς θύσιας, μαλακώδης οὐτοῦ τοῦ θο-
ρόντος, σίννοντος, οὐτοῦ οἱ γονοὶ Θρασία, εἰς τοῦ
θρόνου γυνίαν, οὐτετελετούντος τοῦ αναγνωρισμού τοῦ γένους,
γῆγεντος ωραὶ τῆς θύσιας τοῦ εισόδεου αὔροφες Ἐγα-
ντος, μαὶ τοιούτοις αἰνιδεύχην, συνήγειρεν πρὸς τὸν

1. Ὁρα εἰς σημ. 125. Διηγερδ. Θ., 416 «εἰς γαρ Ἐγαύοντι τῆς Χε-
ρροντούντος οὐτι Πρωτείγενον λαῖgos μή τεμένος πεπι αἴλον».

2. Ηραδ. Ε., 94. Διηγερδ. ΧΙΙΙ, 595 «Καράδι τοῦ δίγενεστον α-
νηκαν οὐτού εἰς τὴν Χερροντούντον τοῖς Πρωτείγενον... Τοῦ μὲν
οὐτοῦ Ἀχιγγενον μή τεμένος οὐτού τοῦ μηνία πεπότ τῷ λε-
γετεων...» μαὶ Διηγερδ. ΧΙΙΙ, 600.

3. Εὐθαδ. Γαρεβ. εἰς Σινν. 513 «...τοῖς πεπότ δέ τινα
πατέριν οὐτοπεπότ τισσαπατ πεπότοι πεπάγοντο μαλαγγερούν
τοῦ εἰς τὴν διαρραγεύστη τοῦ Ἐγαύοντος αὔροφεν
τοῦ Αριας τοῦ Ἐγαύουντος...» — Διηγερδ. Α., 49.

Χερρόνησος.

χρηστόν⁴, ὁ τοῦ Κυνίζου υἱὸς Μηγιάδης οὗτος τοῦ περίδοτον εἰς Μαραθώνα Περσομάχου Μηγιάδου, συναπομονώσας μῆτρα πορρῷ εποιήσας τοντούς τοῦ τοῦ δεσμούς εἰς τὸ πατέλεον τούτων εἰσέληπτα εἰς τὴν διαυγένειαν τῆς χώρας. Κατὰ δὲ βεβαιοῖς Διογένης οἱ Αἰακτίοις⁵, ὁ λόγων ἔπεις τούτος ἀντανακλαστός « ναι τοῦ εἰς Θρακίην Χερρόνησον αρρούλησασθαι ». Τέλος τε αὐτὴν διέτεινε εἰς ευνόσοις στενά τὰ τοῦ ἀντανακλαστού τοῦ περιόδου τούτου, τοῦ διεπόντος τοῦτον κατά τοὺς Λαόπολους οἵδιον ματά τοι πλεύσας αὐτοὺς παραδόσεις, ὡς τοῦ επονδαίστηρον προμαχίνα⁶, μή τοι τίδον τοῦ αναντανακλαστού τοῦ ματά τοῦ φρεάτη τοῦ Κουπλίου⁷ « ἀντανακλαστού τοῦ περιόδου τοῦ Αἴακτον ». Οὐλακός οὖν οἰχείντων εἰς τὸ πρῶτον Καραυρεστείας (72) γίγνεται « ἐπέγειρο δὲ Χερρόνησον ἵππων οἱ ωγύλαι, τούτοις οὐδέποτε οὐδεποτέρηντες Αἴγυραιοι ». Ο δὲ θηριοδότεντος, ὃλην Χερρόνησον ἱππεζίτο εἰς μαλαζίφεντος

-
4. Ηρόδ. VI, 35 οὐδέποτεται τοῦ χρηστοῦ. — Φερεντίδου fr. 20 « Μηγιάδης, ὃς ἦντες Χερρόνησον ». — Ποντιακ. VI, 16, 6, « Αναδύμας Μηγιάδου τοῦ Κίμωνος, ὃς τοῦ πέρχοντος εἶχε εἰς Χερρόνησον τῆς Θρακίας πρῶτος ».
 5. Διογένης Αἰακτίοις I. περ. 2.
 6. Σημεῖος. (Τρίπολις Παραυρεστεία) XIX, 327 « ματάτοι διώ χρηστούς τούτους τοῦ οἰνοπέτην, οὓς ὁντις σαπεδεῖται τῇ πόλει, ματά τούτον τοῦ Περσῶν, εἰς θαλάττας δι τοῦ Ελληνονότουν ». —
 7. Κουπλίου Ελλ. « Κλεόπλατα (μέρος τοῦ Κουπλού) Τοπ. Ε, περ. 468. — Επεροφ. Ελληνικά Ζ, η, 34.

Χερρόνγος.

παρα τοῦ Φίλιππου μή ἀβλάγαντι εἰς τοὺς οὐκ οἰσεν.
αὐτῷ μὲν τὸν Ἀδυνατινόν, ἐγκώντος (μᾶλι 26 341 πχ.)
τὸν γρωτὸν σφρόντος γόρον « τερπὶ τὸν εἰς Χερρόνγον »
μαλι τὸν αὐτὸν τηνακτονούς εποχιν τὸν ἄγρον
οχετινόν τηλον Φίλιππον. — Εἰδὺς δέ μέλι τὸν
συρκτικὸν τὸν Πέρσων εἰς Μυρασιαν ἐγνωσαν οἱ
Ἄθηναῖς καὶ ἐμαλασθήσαντες φρουράς εἰς τὴν Δηλῶν τὸν
τὸν ἐπικαρπότερον τὸν Χερρόνγον επικαί⁸ Κατὰ διὸ ὁ
(Προύταρχος αἱρέψας ὁ μὲν Κίμων « ἐγέρας τοὺς
Πέρσας μή μαλάσας τὸν Θρακὸν πάσαν μηδειώσατο
τὴν πόλην τὸν Χερρόνγον », ὁ δὲ Πέρσης εἰς τὸν Χερρό-
νγὸν καὶ οὐ φόρον ἐποιεῖσθαι Θρακιανούς χιλίους μο-
λυσσών εὐανδρίᾳ τοι πόλιν, ἀλλὰ μή τοι αὐχένα δια-
γίας ἐρύμασι μή προβλήμασι εἰς θαύματα εἰς θαύμα-
ταν ἀνατείχεε ».⁹

Τιν δέσιν αὐτῷ εἴη τοῦ εποικαιολάτον τοιού τιπού
οἱ Ἀθηναῖς ἐπιτύχοντες καὶ ἐμπεδώσαντες μαλι ταῖς μέσοις
τοῦ λελαπτού πλάκην, αὐτὸν, αὐτὸν δὲ Χάρην ἐνοντέρετεν
πό τον Ἀδυνατινόν μυριαχίαν τὸν Χερρόνγον, προε-
ρθείς μέλι τοῦ αἵρετον αὐτῶν Κερσοβίτον τοῦ τοιούτου
εἰς συνάντην, « εἰνχωρισαστος τοῖς Ἀθηναῖς τούς εἰς
Χερρόνγον πόρεις ηγήν τὸν Καρδίαν », καὶ οἰστοῦ

8. Στόδ. Λινθ. XI, 37. « Ξάρδινος διὸ ὁ οἰρατός, ωδὺς εἰς
μαλακῶν προσθοτά τῇ πόλει ποιηταρεύεις τὴν Δηλῶν
μαν φρουράς ἐμαλασθήσας... ἀριναριψεὶς τοι Ἀθηναῖς».

9. Προύταρχ. Κίμων 14, 1 μή Πέρση. 17.

Χερρόνησος.

ὁ Θιόδωρος¹⁰. Κατὰ τὸν αὐτὸν ιστορικὸν, ὁ διήμος Ἀθηναίων (περὶ τὸ 353 π.Χ.) αἰνεῖται υἱοῦς καὶ γένους τοῦ εἰρηνοῦ
τοῦ οὐεὶ πρὸς τηνεχνεῖν τῇ πατρίσιᾳ τῆς εἰστιν μά-
λαξις. τῇ τοιούτῳ ὑπὸ τῷ πρότερον πρὸ οὐαλοβλαστο-
ρείρου εἰλαῦτα εγνωσθείσῃ¹¹, ἐπικερούμενοι ἐν ταῖς
οἰ Αθηναῖαι ταὶ διατηρῶσι γῆς εὔσεις μεταξὺ τοῦ Θρακοῦ βα-
σιέων τῇ συνάντισι συμφάντισι δια τὴν εἰαστολὴν μετί-
διατριβῶντες αἴραντες αὐτῶν¹². Ἐν γηγενεῖσιν¹³, μα-
ρτυρὶ τὴν τὴν Χερρονήσου πόλιν Σιδοῦ, Μαδύτου,
Ἐγαούντος μετὰ Αγριπενούντος μουνακορεύς ὅτι τῇ πο-
τειᾳ τῷτοι Αθηναίων αἰτιώντος τοῦτον οἱ αρου-
ροι τοῦ βασιέως τῆς Μακεδονίας οὐαλητοῦ σόλις πρὸ
ποτοῦ εποδημούντων τῷ Χερρονήσου εὑρίεντες ἐν τε-
τράντῃ τῷτοι αἰρετοὶ διελήφεντες. Δια τοῦ γηγενεῖσιν
τούτων, εἰδησούντος τοῦ εὐρυμοσύνην αὐτῶν δια τοῦ
αραιοχεῖσαν αἴρωντες τοῦ οὐεραρούντος ἀθηναίων τῷ βου-
λίῳ τῷτοι διήμορος χρυσῷ αἴροντες αὐτὸς λαζαρίντες

10. Θιόδ. XVI, 34

11. Θιόδ. Λινελ. M, 8. — Πλουτάρχ. Τερπν. Η «χριστὸν πει τελε-
γεται τοῖς Χερρονήσου υἱοῦς καὶ γένους».

12. Θιόδ. Λινελ. XIX, 94, 2. ἔρδα οἰστορεῖται ὅτι τὸ τῷτοι
Αθηναίων αἴραντος Θρασύβουρος τοῦ διατριβῶν περὶ Χερ-
ρονήσου Μήδονος τῷ τετράντῃ τούτῳ τῷτοι Θρακοῦ βα-
σιέως συμφάντισις ἐποιεῖσθαι.

13. Θηραϊδ. XVIII, 256.

Χερόνηος

είνιοντα μή γάρ ποιεῖσθαι οδύνων μή διπού; Ον.
Διναιν, ὅτι πάλιν μηδεὶς σχαδῶν παραίτης γέ-
γος Χερόνηος, εἰς γέμενος ἐν τῷ Φιλίππου ναι
ἀνδρῶν τοι πατρίδα, τοις νόμοις, τιν ἔγενεριαν,
τὰ ιερά...».

Η Χερόνηος εἴπι τοι φραγὸν διάβημα μετὰ τοὺς Πε-
ριπονηγούσαντος πολέμους διείσειν ὑπό τοῦ Σπαρτατα,
αγγέλην πάντην καὶ αὐτὸν εἰς τοὺς Αθηναίους, οἵτινες
ἐπὶ Αριστείδου εὗχον ἐπιβάτην τὸν Εγγενούλιον γερόνεν
γόρον, περιγράψαντα τοι εὐαλέρωδεν αὐτὸν τοῦ Ε-
πικούλον, τοι παρὰ τὸν Προπονίδα ποτε μή γένηται
τῆς ἐν Μυρασίᾳ Αἰγαίοις μετά τῆς Τενέδου. Καὶ
ταλαιπωρεύεται αὐταρκεστας.

Ο Θραύσιος Χερόνηος εἶναι μήνιον ζεῦδοντος.
Τα οὐρανίου χριστικῶν, ο δὲ οὐρανός αὐτὸν μετά τῆς
γοργῆς Θραύσιος εἴχε τοῖς παῖσι ταλά χριστικῶν
διατεχνοῦσιν τὸν Αδιναιν τὸ οὐράνιον ἀπὸ τοῦ
Μήνας μετὰ τὴν ἄκρη τῆς οἰρᾶς εἰς τὸν Προπονί-
δα Θαύδας, περὶ τὸν Ταύλιον τερματιζόμενον τοῦ ιορ-
ροῦ λειχειτού. Τὸ ευρακτικὸν τῆς θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
τα μαλακῶν αὐτὸν περιγένητος μή πεδίον πορεύεται
πικραρίσσιμον αὖτον μή ἀρχαντολάτην σύρι τὴν θερετικήν
χρόνων. Ο Έλλην βασιλεὺς τῆς Λυρίας Αὐλίοχος Γ! ἡ-
χίρως ογκύστερον ταῦτα¹⁴, τὴν μετά τὸν έν Μυρασίᾳ

14. Ανναν. Συριαν. 28 «Χερόνηος τε μή Λυριμάχειν επιμένεις
ώχυρου, μέγα (ώστερη τὸ) τὸ ἔργον ἴρρουμενος ἐν Ρωμανούσσα.

Χερρόνιος.

Ελληνιστικών πόλεων περίγραφεν εἰς τὸ ιανουάριον τηρότος. Ταῦτα
τοῦ Ἀννιανοῦ διὰ εἰπονομένων τῶν ἀρχομένων διατίθε-
σιν¹⁵, ἐν τεσσάρεσσιν τοῦ κύριου οὐρανοῦ τοῦ Πυραίου, ἐγγερ-
θέντας διὰ τοῦ μεταγεννήτρου τῆς Χερρονίδης τῇ αριστερᾷ
τοῦ ουρανού τοῦ αὐτοῦ, τοῦ διοσκορίου ὄντος, μετατιθέν-
τος τοῦ φλεγόντος τοῦ Θερμονίου (τῷ 191 π.Χ.) τῇ τοῦ δι-
πύρων, παρεχώρησαν ἀνορθόδοξον (ματι 189 ἔτος) οἱ Πυραί-
οι μετ' ἄρτιν εναρχίων εἰς τὸν βασικόν τῆς Περγάμου
εὑρέντων τὸν Β' ἡς ἀντιτάσσει τὸν υπερσειρῶν τοῦ
διαρκούστοις τοῦ ματιού τοῦ Αὐλίοντος πολέμου¹⁶ τῇ αὐτε-
τῆσσε πέρος τοῦ βασικοῦ τῆς Περγάμου, εἴ τοσον οὐ γίγλα-
το τῇ δυναστείᾳ τούτων, τὸν τοῦτο δὲ επιγράψη τῆς Ση-
στοῦ αναγράψατε εἰς τὸν εἰτὶ διαφενόντων σπουδήν τοῦ
τοῦ βασικοῦ τούτου¹⁷. Κατὰ τὸν αριστονότον π.χ. αὐτῷα γεινο-
τα, 280δην ὡς ιδιαιτέρα μῆνος εἰς τὸν Ηριπίνναν!¹⁸

15. Ἀννιαν. Δυν. III ~~τοῦ~~ δὲ εἰπεῖν πάλιν, Θράσιον μὲν τὸν προγόνον
αὐτοῦ γεροπάτην ~~τοῦ~~ εἰς δὲ αὐτοχθόνιας μετεπούσαν, αὐτὸν τοῦ ουρ-
ανοῦ τοῦ αναγράψαντας τῇ Αντιμαχείᾳ εἰρίπειν το.

16. Πολεμ. Ιστορ. XXII, 25 «εἰ τοτε τῆς μὲν τούτουν αὐτῶν [τῆς Εὐ-
ρώπης] προδέδησαν Χερρονίδης τῇ Αντιμαχείᾳ τῇ τοῦ προσορούντα
τούτους ἔργυσαν τῇ χώρᾳ, τῷ Αὐλίοντος εἰσῆρχε το.

17. Le Bas et Waddington. Inscr. d'Asie Mineure (Top. III)
δεκτ. 423 «... Σηστόν τῆς Χερρονίδης τῇ τοῦ ματιού τοῦ Θρά-
σιον πολέμου».

18. Ιουν. Κασ. Πυρ. Ιστορ. ΙΙΙ, 29 «ταῖς Χερρονίδης τῇ πρώτῃ
τοῦ Εὐλυστούν σὺν οἴδα ὅως εἰς τὸν Ηριπίνναν ζήσειςαν.

Χερρόνγος.

Τρόπερ εἰνι τῶν διαδόχων τοῦ περίγονου Ἀγριανδρου οὐ
Χερρόνγος μέτα τῆς Γοινῆς Θραικίης αερινῆς εἰς τὸν
Αιγαίονας (Definov. καὶ μὲν ἡγ. fr. I - Φωτιού Cod. 82).

Γοινολάγη οὐ Θραική Χερρόνγος, οὐ οὐ εὐοπία
ἴσαιρεται, ναι δὲ τῷ σπρώματι «Εὐάθη» τοῦ Εὐ-
ριπίδου¹⁹, δέ δὲ Ξεροցών περὶ τῆς εὐοπίας οὐ τοῦ
τυχισμοῦ τῆς Χερρόνγος ωντός Σερνεγγίδα ισλοῦ²⁰
μετὰ τῆς ιδιαίτερης αὐτῷ χάριτος τὴν αὐτόνοτα:

«Ἔτε μάλα ποτε μὲν ἐνδεικαί οὐδέποτε ἔχου-
σαν, χωρὶς δὲ παρηγοριῶν τοῦ πάσιν οὔσαν, με-
ταναψήνειν δέ... εἰλιξή, μοτί πέρην διεγείρει τοὺς εἰρηνι-
κας τὸ χωριόν. οὐ τοῦτο οὐσιοχέρεντος διώντες τοῖς
πρώτοις εὐλεξίσασι οὐ τοῖς αὖτοι ὡς ειναῖσι τοῖς
ἄλιοι αὐτοῖσες τὸ τεῖχος, αράνεισις αὖτοις οὐπρόκειται,
πρὸ δὲ πηγαδα. Καὶ εἰδοίσσεις τοῖς τοῦ τείχους ἐνδεικ-
μένις πότες, πολλοῖς δὲ γυμναῖς, πολλαῖς δὲ μάγαδιν γῆν
σπόρημα, πολλαῖς δὲ αργυρεύπινον, πανοργήδεις δὲ μει-
ωταριάσιον πορναράς παντοδασοῖς αἰνίνεις». Τοιανή γέλο
οὐ Θραικία Χερρόνγος, τῆς οὐσίας οἱ μάλαιοι παρέ-
μενοι προσηγωρίειν τοῖς ιδινοτάτοις οὐδὲ οἱ Αγριανδρι-
προσηγωρεῖν πρὸς τὸ Βοϊανίκον εἰχει μέδ' εαυτοῦ ἐπινο-
πούς πάντας τοὺς Χερρόνγοις²¹.

19. Εἰρην. Εὐάθη σ. 8-9

20. Ξερογ. ΕΖΔ. Γ, 6, 9-10. — Λινοցρ. Κασσάνδρα σ. 533-534.-

21. Ξερογ. ΕΖΔ. Α. 3.10, «πρὸς τὸ Βοϊανίκον οὐκεν ε-
χει Χερρόνγοις πανδημεῖ οὐδεὶς Θραικίας εἰρηνικῶν».